

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทน
โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม

The Development of Vocabulary Learning Achievement and Retention Using
Mnemonics and Vocabulary Picture Books for Grade 6 Students of Anuban

Nakhon Pathom School

¹ธีรvara ปลาตะเพียนทอง, ²ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูล

¹Theewara Platapiantong, ²Patteera Thienpermpool

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

Silpakorn University Sanamchandra Palace Campus

E-mail: theewara32@gmail.com

Received June 30, 2020; Revised July 2, 2020; Accepted October 14, 2020

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 2) ศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ใช้วิธีดำเนินการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง 2 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์หลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05

2) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด

3) ความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วัดหลังจากเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมไม่แตกต่างกับการทดสอบหลังเรียน

คำสำคัญ: เทคนิคช่วยจำ; สมุดภาพคำศัพท์; ผลสัมฤทธิ์; ความคงทน

Abstract

This Article aimed to: 1) compare the students' vocabulary learning achievement before and after learning by mnemonic and vocabulary books; 2) study the retention of students after learning by using mnemonics and vocabulary picture books; 3) explore the students' opinions toward teaching by using mnemonics and vocabulary picture books.

The sample was 33 grade 6 students in Anuban Nakhon Pathom School. They were randomly selected. Pre-Experimental Research Design and One-group Pretest Posttest Design are used in this research. The duration of the experiment was 2 weeks. The instruments consisted of 1) lesson plans 3) a vocabulary test 4) a questionnaire on opinions toward learning by using mnemonics and vocabulary picture books.

The research results were 1) the students' vocabulary learning achievement after using mnemonics and vocabulary picture books was significantly higher than before at the .05 level; 2) the students' opinions toward teaching vocabulary using mnemonics and vocabulary picture books were at the highest level and 3) the students' retention in teaching vocabulary using mnemonics and vocabulary picture books was not different from the post-test.

Keywords: Mnemonics; Vocabulary Picture Books; English Vocabulary Achievement; Retention

บทนำ

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาความรู้ด้านคำศัพท์มีบทบาทสำคัญยิ่งในการอ่านบทความ ผู้สอนมักจะเริ่มสอนตั้งแต่คำศัพท์เพราะคำศัพท์ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากยิ่งขึ้น ยิ่งรู้ศัพท์มากก็ยิ่งเข้าใจมาก ขณะที่ Thornbury (2002) กล่าวถึงความสำคัญของศัพท์กับไวยากรณ์ ได้กล่าวไว้ว่า หากปราศจากไวยากรณ์จะเกิดการสื่อสารที่น้อยมาก แต่ถ้าหากปราศจากคำศัพท์การสื่อสารจะไม่เกิดขึ้นเลย กล่าวได้ว่าการสอนคำศัพท์สำคัญยิ่งกว่าไวยากรณ์ คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญ ดังนั้นผู้เรียนต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะพัฒนา

ความรู้ทางด้านคำศัพท์ของกลุ่มตัวอย่าง เพราะการรู้ศัพท์ช่วยให้สามารถสื่อความหมายได้และหากมีความรู้ศัพท์มากก็จะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยเป็นครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำหรับปัญหาในชั้นเรียนจากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่าแม้ว่านักเรียนจะท่องคำศัพท์บ่อยครั้งแต่ก็ไม่สามารถบอกความหมายของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง จากการเก็บข้อมูลผลการเรียนของโรงเรียนอนุบาลนครปฐม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 4 ห้องเรียน จำนวน 196 คน ในปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 1 พบว่ามีระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2.73 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.84 เปรียบเทียบกับนักเรียนกลุ่มเดียวกัน ในปีการศึกษา 2560 ภาคเรียนที่ 2 พบว่ามีระดับผลการเรียนเฉลี่ย 2.56 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 68.53 แสดงให้เห็นว่านักเรียน มีผลการเรียนที่ลดลงในภาคเรียนที่ 2 ผู้วิจัยมีข้อสังเกตว่านักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ในระหว่างบทเรียน และการที่นักเรียนท่องศัพท์แบบแปลความหมายมาสอบนั้น อาจจะทำให้ให้นักเรียนจดจำได้เพียงชั่วคราว ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ หรือไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เลย ดังนั้นนักเรียนต้องเรียนรู้วิธีการใช้คำศัพท์ในประโยค นอกจากนั้นจากการสอบวัดความรู้คำศัพท์ของนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนควรรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้และอยู่ในระดับปานกลางไปจนถึงระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งตามหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับประถมศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนอนุบาลนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ การจัดการเรียนการสอนจึงควรครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งทักษะสุดท้ายคือทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากที่สุด และการเขียนสะกดคำเป็นองค์ประกอบพื้นฐานในการเขียน บุคคลผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านการเขียนก็จะสามารถสื่อสารได้ดีด้วยเช่นกัน และอีกทั้งจากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2560 พบว่า คะแนนของนักเรียนทั่วประเทศในวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวนผู้เข้าสอบ 704,692 คนมีค่าเฉลี่ย 36.34 คะแนน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดในรายวิชาทั้งหมดจากวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาวิทยาศาสตร์ จากผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้นรวมถึงความรู้ความสามารถด้านคำศัพท์ สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2560) ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพราะความรู้เรื่องคำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นหลักไปที่ให้ผู้เรียนได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่สังคมแห่งการแข่งขันในอนาคต

ในการเรียนและการสอนภาษาต่างประเทศโดยทั่วไปเริ่มต้นจากสอนคำศัพท์ คำศัพท์เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการสร้างความหมายที่มีความสำคัญในการสื่อสารมาก ดังที่ Wilkins (1972) กล่าว

ว่า ถ้าไม่มีความรู้ไวยากรณ์จะทำให้สื่อความหมายได้น้อยมาก แต่ถ้าไม่รู้คำศัพท์จะไม่สามารถสื่อความหมายได้เลย หมายความว่า การเรียนภาษาที่สองต้องมีความรู้ด้านคำศัพท์ที่เพียงพอเพื่อการสื่อสารสามารถเข้าใจได้ ถึงแม้จะมีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่จำกัด แต่ในทางตรงข้ามกันถ้าผู้เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์จะไม่สามารถเข้าใจและสื่อสารอะไรได้เลย หากไม่มีความรู้ในเรื่องของคำศัพท์เลยการเรียนการสอนก็จะเป็นไปได้ช้าและยากลำบากการเรียนรู้นั้นการเรียนรู้อำนาจที่จึงนับเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมากสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นชั้นเริ่มเรียน ครูผู้สอนควรมุ่งสอนคำศัพท์แก่นักเรียนเพื่อนักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในประโยคพื้นฐานต่าง ๆ อีกทั้งการเรียนรู้อำนาจเป็นพื้นฐานที่จะทำให้ผู้เรียนสร้างประโยคง่าย ๆ ที่พอจะสื่อสารได้รู้เรื่องก่อนที่จะพูดประโยคขั้นสูง ๆ ต่อไป ฉะนั้นการสอนศัพท์ต้องสอนให้ถูกต้องรู้ความหมายและสามารถใช้คำศัพท์นั้นในประโยคหรือชีวิตจริงได้ ทั้งนี้ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษจะได้ผลดีนั้นนักเรียนต้องมีความรู้ศัพท์เพื่อสามารถสื่อสารโต้ตอบเข้าใจข้อความที่ฟัง หรืออ่านได้ อีกทั้งยังสามารถเขียนประโยคเพื่อสื่อความหมายได้ (อรุณี วิริยะจิตรา, 2548)

จากงานวิจัยที่ผ่านมา Mnemonics สามารถทำหน้าที่ได้ดีในการเชื่อมโยงสิ่งที่รู้และสิ่งที่ไม่รู้ให้กับนักเรียน เป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการเพิ่มความจำโดยการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับคำที่คุ้นเคย Craik and Lockhart (1972) กล่าวว่าการทำงานของสมองที่ยึดต้องการความคิดที่ละเอียด เป็นระเบียบหรือเป็นขบวนการจะสามารถช่วยในการเรียนคำศัพท์ได้มากขึ้นด้วย ชลลดา เรืองฤทธิ์ราวี (2553) พบว่าเทคนิคช่วยจำเป็นวิธีการที่ดีที่จะช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบ อีกทั้งการสอนเทคนิคช่วยจำให้แก่ นักเรียนช่วยให้นักเรียนสามารถเก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้ในความทรงจำได้นานอีกด้วย (Yates, 1966; Luria, 1968; Hunt and Love, 1972, อ้างถึงใน สิรินทร เพียรพิทักษ์, 2555) จุฬารัตน์ ดวงแก้ว (2552) กล่าวถึงการสอนโดยใช้สมุดภาพว่าสมุดภาพทำให้เด็กมีความสนใจที่จะอยากเรียนมากขึ้น จดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้นและทำให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศ นรินทรชัย พัฒนพงศา (2542) กล่าวเสริมถึงสื่อภาพไว้อีกว่าภาพจะจูงใจ ยั่วเย้าการรับสารได้ดี โดยเฉพาะภาพถ่ายและภาพวาดที่ดี ภาพจากหนังสือ จะช่วยให้จำข่าวสารได้ดีกว่าตัวอักษรและหากว่าเนื้อเรื่องซับซ้อนการใช้สื่อภาพจะต้องมีความจำเป็นมากเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ มนุษย์สามารถจดจำเรื่องราวจากการอ่านร้อยละ 10 ในขณะที่สามารถจดจำเรื่องจากการมองเห็นได้ร้อยละ 30 (Dale, 1969)

จากการศึกษาปัญหาและความสำคัญของคำศัพท์ดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นจากการที่นักเรียนแปลไม่ออก เขียนไม่ได้ ไม่รู้คำศัพท์ อ่านภาษาอังกฤษไม่ออก ฉะนั้นครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการหาวิธีในการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ที่เหมาะสมมาใช้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการใช้คำศัพท์ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น ครูผู้สอนในโรงเรียนจึงต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้นักเรียนได้รับความรู้ และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง จะทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์ ไม่เข้าใจความหมาย ฟังไม่เข้าใจ หมดไปหรือให้เกิดความยากน้อยที่สุด จึงเป็นเหตุผลให้ข้าพเจ้าในฐานะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม มีความตั้งใจในการนำเทคนิคช่วยจำ (Mnemonics technique) ที่เลือกมาใช้กับนักเรียนทั้งหมด 4 วิธี ร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสนุก น่าสนใจ ริเริ่มสร้างสรรค์ โดยนำเสนอเทคนิคช่วยจำควบคู่กับทำ สมุดภาพคำศัพท์โดยแบ่งหมวดหมู่คำศัพท์ออกเป็น 5 ชุด เพื่อส่งเสริมความสามารถในการจดจำด้าน คำศัพท์ของนักเรียนให้ดีขึ้น ซึ่งจะ เป็นประโยชน์สูงสุดต่อตัวนักเรียนและเป็นแนวทางสำหรับผู้วิจัยใน การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้ เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์
2. เพื่อศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพ คำศัพท์
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษต่อการสอนโดยใช้เทคนิค ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์

การทบทวนวรรณกรรม

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

การเรียนรู้คำศัพท์ จึงเป็นสิ่งที่ เป็นประโยชน์ ในการเรียนรู้ ภาษาใหม่ ครูผู้สอนจึงควรฝึกผู้เรียน มีความรู้ด้านคำศัพท์ เพราะถ้าผู้เรียนไม่รู้คำศัพท์หรือมีคำศัพท์ไม่เพียงพอจะทำให้เกิดปัญหาในการ อ่านเรื่องราว การฟังข่าวสาร การพูดเพื่อสื่อความหมาย หรือการเขียนข้อความ ซึ่งบุคคลที่รู้คำศัพท์ มากจะได้เปรียบในการเรียนภาษาอังกฤษ หลักการสอนคำศัพท์ถูกแบ่งออกเป็น 3 ชนิดตามที่ Nation (2012) ได้แบ่งไว้ดังนี้ ด้านการเลือกเนื้อหาและการจัดลำดับเนื้อหา (Content and Sequencing) เลือก คำศัพท์จากความรู้ในการพบเห็นนักเรียนได้ฝึกการใช้คำศัพท์ อย่างเพียงพอ ผู้สอนควรเสนอโอกาสใน การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ศัพท์หลากหลายวิธี ถัดไปคือวิธีการนำเสนอ ผู้สอนต้องเลือกคำศัพท์ที่พบบ่อย มาแนะนำ เด็กมีมาตรฐานในการเดาความหมาย ด้านการใช้ภาษามีทักษะในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ ผู้สอนสนับสนุนการเรียนให้นำคำไปใช้ ทบทวนฝึกฝนซ้ำ ๆ นำเสนอโอกาสให้ผู้เรียนได้ เพิ่มความรู้ปริมาณของคำศัพท์ คล้ายคลึงกันกับ Bishop et al. (2009) กล่าวถึงการสอนคำศัพท์คือ นอกจากเสนอคำศัพท์แล้วนั้น ผู้สอนควรให้รายละเอียดและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้คำศัพท์ ฝึกอย่าง เป็นประจำ ผู้สอนกระตุ้นให้เชื่อมโยงความรู้คำศัพท์และความหมายเข้าด้วยกัน อุทัย ภิรมย์รัตน์ และ เพ็ญศรี รังสิยาภูล (2535) เสนอแนะวิธีการสอน โดยเฉพาะวิธีการสอนคำศัพท์อีกว่าต้องเริ่มสอนจาก

เรื่องง่าย ๆ และเป็นคำศัพท์ที่สามารถเห็นได้ในชีวิตประจำวัน เมื่อสอนศัพท์ไปแล้วครูก็ควรให้เห็นรูปประโยคหรือกลุ่มคำ

เอกสารเกี่ยวกับเทคนิคช่วยจำ (Mnemonics Technique)

Mnemonics Technique คือเทคนิคช่วยจำ เทคนิคการจำ กลยุทธ์ช่วยจำ หรือวิธีช่วยจำเป็นวิธีที่มนุษย์นำมาใช้เพื่อจดจำสิ่งต่าง ๆ The Access Center (2000); Knowledge rush (2014) และ Memory Bank (2014) ได้สรุปเกี่ยวกับประเภทของเทคนิค ช่วยจำไว้ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. Mnemonic Verses เป็นกลยุทธ์ช่วยจำที่นำโคลง จังหวะมาใช้ในการจำคำศัพท์
2. Link System เป็นการเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ต้องการจำเข้ากับเรื่องที่แต่งขึ้น
3. Story System เป็นการใช้นิทานหรือเรื่องเล่านำคำศัพท์ที่เรียนเข้าไปใส่ในเรื่อง
4. Journey System วิธีนี้คือการจดบันทึกในสิ่งที่ต้องจำ
5. Room System วิธีนี้จะคล้ายกับ Method of Loci คือการจินตนาการถึงสถานการณ์หรือห้องว่าง ๆ ที่จะสามารถนำสิ่งของไปวาง และให้คิดถึงคำศัพท์และคิดว่าจะวางสิ่งของนั้นไว้ในตำแหน่งใดในห้อง
6. Major System บางครั้งถูกเรียกว่า Phonetic System หรือ Phonetic Mnemonic System เป็นกลยุทธ์ที่นิยมใช้ในการจำตัวเลข โดยวิธีการเปลี่ยนตัวเลขเป็นตัวอักษรหรือคำที่ช่วยให้จำง่ายขึ้น
7. Dominic System จินตนาการคนนำบุคคลที่เรารู้จักมาใส่รหัสในการท่องจำ
8. Gorowase System เทคนิคของญี่ปุ่น โดยเปลี่ยนตัวเลขเป็นตัวอักษรหรือคำ
9. Letter Strategy เทคนิคตัวอักษร คือ เทคนิคการใช้พยัญชนะตัวแรก (Acronym) และโคลงกระทู้ (Acrostics) รวมกัน คำย่อ พยัญชนะตัวแรก (Acronym) จะเป็นข้อมูลพื้นฐาน เช่น Home H = Huron, O = Ontario, M = Michigan
10. Peg Word Strategies การใช้เสียงสัมผัสเชื่อมกับตัวเลขในคำคล้องจอง
11. Key Word เทคนิคการจำคำสำคัญ นิยมใช้กันมากในวิชาภาษาต่างประเทศเป็นการเชื่อมคำกับข้อมูล ซึ่งเข้ารหัส เรียบร้อยแล้ว ครูสอนคำศัพท์ใหม่โดยใช้คำสำคัญ

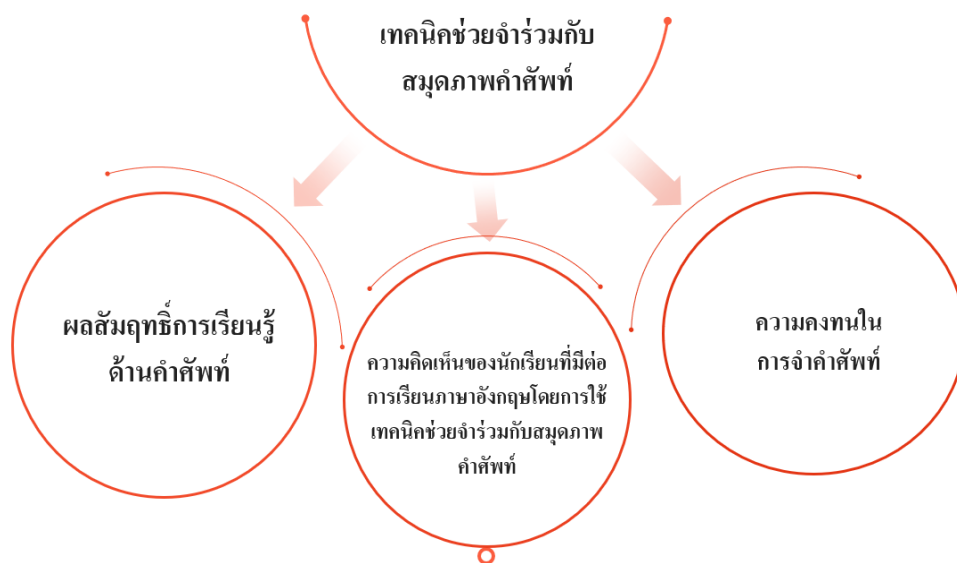
ผู้วิจัยได้เลือกเทคนิคช่วยจำแบบ Physical Mnemonics , Method of Loci , Mnemonic Verses และ Keyword Mnemonic Technique มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยสอนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมจำลองสถานการณ์ในห้องเรียนจินตนาการคำศัพท์แลกเปลี่ยนความคิดและสนุกไปกับเพื่อนคนอื่น ๆ มีการแสดงท่าทางอาการให้นักเรียนรู้สึกไม่น่าเบื่อ แต่งโคลงคำศัพท์หรือใช้คำสำคัญซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมได้ฝึกออกเสียงเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้ แต่การสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำนั้นยังไม่เพียงพอ ผู้วิจัยจึงเลือกกิจกรรมเพื่อเสริมแรงการเรียนรู้คำศัพท์โดยผู้วิจัยเลือกนำเสนอภาพคำศัพท์มาใช้ในการเสริมแรงในการจัดการเรียนการสอนด้วยเพราะการอ่านภาพสามารถกระตุ้นและเพิ่มความสนใจแก่ผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ได้

การสอนภาษาที่เน้นคำศัพท์โดยใช้สมุดภาพ

การจัดทำสมุดภาพมีวัตถุประสงค์เป็นไปในแนวทางที่ส่งเสริมผู้ที่ไม่ชอบการอ่าน ไม่ชอบท่องศัพท์ ให้มีทักษะในการอ่านมากขึ้น มีนิสัยรักการอ่านและค้นคว้า รวมทั้งทำให้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาต่างประเทศมากยิ่งขึ้น จุฬารัตน์ ดวงแก้ว (2552) กล่าวว่าวิธีการสอนโดยใช้สมุดภาพทำให้เด็กมีความสนใจที่อยากจะเรียนมากขึ้นและยังจดจำได้ดียิ่งขึ้นด้วยการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้อ่านภาพนับเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งนี้ การอ่านภาพสามารถทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ ดังนี้ช่วยเพิ่มความชำนาญต่าง ๆ ทางด้านภาษาพูดและภาษาเขียน ส่งเสริมการแสดงออกและการจัดหรือเรียงลำดับความคิดช่วยเพิ่มแรงกระตุ้นและความสนใจแก่ผู้เรียน นรินทร์ชัย พัฒนพงศา (2542) กล่าวเสริมถึงสื่อภาพไว้ดีกว่าภาพจะดูใจ ย่อยง่ายการรับสารได้ดี โดยเฉพาะภาพถ่ายและภาพวาดที่ดี ภาพถ่ายเขียนได้ดีหรือใช้ภาพถ่ายจะดีกว่าตัวอักษรบรรยายและทำให้แปลความหมายถูกต้องยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre-Experimental Research Design) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 9 ห้องเรียน รวม 366 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 33 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสำรวจคำศัพท์ที่เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 บทเรียน เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 5 คาบ
3. แบบทดสอบประเมินความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที เพื่อวัดความรู้ศัพท์ของนักเรียนและใช้เพื่อวัดความคงทนในการจำคำศัพท์
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ จำนวน 15 ข้อ

การเก็บข้อมูล

1. ชี้แจงและอธิบายเพื่อทำความเข้าใจให้กลุ่มตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์ของการทำงานวิจัยในครั้งนี้โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างเต็มความสามารถ
2. ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ก่อนการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยคำถามมีจำนวน 20 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 20 นาทีและตรวจคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียนแล้วบันทึกคะแนนของแต่ละคน
3. ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ในการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม จังหวัดนครปฐม ปีการศึกษา 2561 จำนวน 1 ห้อง ใช้การเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์จำนวน 5 บทเรียน โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำและที่ปรึกษาในชั้นเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา ระยะเวลาในการทดลองคือในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2-3 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 5 คาบโดยไม่รวมระยะเวลาการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
4. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์หลังการเรียนด้วยการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบทดสอบเดียวกับก่อนเรียนโดยคำถามมี 20 ข้อ การทดสอบใช้เวลา 20 นาทีและตรวจคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน แล้วบันทึกคะแนนของแต่ละคน และนำผลไปวิเคราะห์

5. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์และเก็บข้อมูลแบบสอบถามแล้วจึงนำผลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

6. หลังการทดสอบหลังเรียน 14 วัน ทำการทดสอบความคงทนในการจำโดยใช้ข้อสอบวัดระดับความรู้คำศัพท์ ซึ่งเป็นข้อสอบฉบับเดียวกับก่อนเรียนแต่นำมาสลับข้อใหม่

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

1. ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้

1.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้

2. ตรวจสอบทดสอบความรู้คำศัพท์

2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ

3. ตรวจสอบแบบสอบถามความคิดเห็น

3.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบ

3.2 มาตรฐาน ประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน 15 ข้อ

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม

4.1 โปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติแบบจับคู่ t-test (Paired-Samples T-test)

5. วิเคราะห์ความคงทนในการจำคำศัพท์ของนักเรียนหลังจากการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์โดยเปรียบเทียบค่าความต่างของคะแนนระหว่างคะแนนสอบหลังเรียนและคะแนนสอบหลังเรียน 14 วัน

5.1 โปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยใช้สถิติแบบจับคู่ t-test (Paired-Samples T-test)

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้นวัตกรรมช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .05

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้นวัตกรรมช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test แบบ Dependent พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้นวัตกรรมช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม หลังเรียน ($\bar{X}$ =16.15, S.D. =1.22) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ =8.45, S.D.

=1.60) โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ตรวจสอบพบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอยู่ที่ 7.7 คะแนน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 แสดงการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยการใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม

การทดสอบ	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	df	t
ก่อนเรียน	33	8.45	1.603	32	*-32.571
หลังเรียน	33	16.15	1.228		

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด

ผลการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ จำนวน 33 คน พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิค ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็นเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{x}=2.86$, S.D. =0.31) เมื่อพิจารณาความคิดเห็นรายด้านพบว่า ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้มีค่าความคิดเห็นมากที่สุด โดยมีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{x}=2.90$, S.D.=0.30) ด้านการจัดกิจกรรมมีค่าความคิดเห็นรองลงมามีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{x}=2.86$, S.D. = 0.30) และด้านเนื้อหา มีค่าความคิดเห็นรองลงมามีระดับความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{x}=2.82$, S.D. = 0.34)

ตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพรวม

ลำดับ	ขอคำถาม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านเนื้อหา				
1.	ด้านเนื้อหา	2.82	0.34	เห็นด้วยมากที่สุด
2.	ด้านการจัดกิจกรรม	2.86	0.30	เห็นด้วยมากที่สุด
3.	ด้านประโยชน์จากการเรียนรู้	2.90	0.30	เห็นด้วยมากที่สุด
รวมเฉลี่ย		2.86	0.31	เห็นด้วยมากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 3 ผลการวิจัยพบว่าความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมไม่แตกต่างกับการทดสอบหลังเลิกเรียนทันที

ผลการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม โดยนำคะแนนความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนและหลังการสอบหลังเรียน อีก 14 วัน มาเปรียบเทียบโดยใช้ t-test แบบ Dependent พบว่า ผลการศึกษาคความคงทนหลังการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม วัดความคงทนหลังเรียนครั้งที่ 2 โดยผ่านไป 14 วัน ไม่แตกต่างกันกับการทดสอบหลังเลิกเรียนทันที ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ที่กำหนดไว้คือ นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจากเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์หลัง 14 วัน ไม่ต่างจากที่สอบหลังเรียน

ตารางที่ 3 แสดงการศึกษาคความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม

การทดสอบ	N	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	df	t
แบบทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 1	33	16.15	1.228	32	*-1.644
แบบทดสอบหลังเรียน ครั้งที่ 2	33	16.33	1.339		

อภิปรายผลการวิจัย

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นคำศัพท์ที่พบเจอบ่อยและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ Lado (1988) ที่ว่าคำศัพท์ควรเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เช่นการนำไปพูดสนทนาซึ่งคำศัพท์ที่ผู้วิจัยเลือกมานั้นไม่ได้ไล่ตัวผู้เรียนถูกนำมาจัดให้อยู่ในหมวดเดียวกันประกอบด้วย 5 หมวดดังนี้ Gesture, School Uniform, Object, House และ Nature จำนวนคำศัพท์ที่เหมาะสมไม่มากเกินไปช่วยให้การฝึกลื่นง่ายต่อระดับอายุของผู้เรียนที่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เรียนรู้และจดจำตามที่ Lado (1988) กล่าวไว้ว่าปริมาณของตัวอักษรในการใช้คำศัพท์ต้องเหมาะสมกับช่วงอายุ อีกทั้งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนคำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้ใช้คือให้ผู้เรียนได้เห็นของจริงหรือเรียนโดยใช้ภาพ ตามที่อิสรา สารงาม (2530) ได้

เสนอแนะว่าการใช้ Real Object เหมาะกับการสอนคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมหรือการใช้รูปภาพเป็นอุปกรณ์เสริมสร้างความเข้าใจที่ดียิ่งขึ้นซึ่งสามารถใช้ได้กับคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โดยแบ่งวิธีการสอนออกเป็น 3 ชั้นได้แก่ชั้นนำเสนอ (Presentation) ชั้นฝึก (Practice) และชั้นนำไปใช้ (Production) ตามแนวคิดของทิตนา แซมณี (2545) โดยเพิ่มเติม ขั้นตอนดึงดูดความสนใจ (Motivation) เพื่อกระตุ้นความสนใจและความพร้อมของผู้เรียนก่อนเริ่มกิจกรรมการเรียนการสอน มีการนำเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ในการสอนคำศัพท์ซึ่งเป็นการช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ต่าง ๆ ได้ดี สามารถช่วยเชื่อมโยงสิ่งที่รู้และสิ่งที่ไม่รู้ให้กับผู้เรียนได้ตามที่ Scugg (2005) กล่าวไว้ว่า หากจัดการเรียนการสอนเรื่องเทคนิคช่วยจำได้ดี ผู้เรียนก็จะสามารถจดจำคำศัพท์ที่ได้เรียนมานั้นไปตลอด กล่าวได้ว่าเทคนิคช่วยจำคือวิธีรวบรวมและจัดระเบียบความจำได้อย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรมที่เป็นการเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาคำศัพท์ของตนโดยการให้ผู้เรียนทำสมุดภาพคำศัพท์ การสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำนั้นยังไม่เพียงพอแน่นอน สมุดภาพคำศัพท์จึงถูกนำมาใช้ในการเสริมแรงในการจัดการเรียนการสอนอีกด้วย

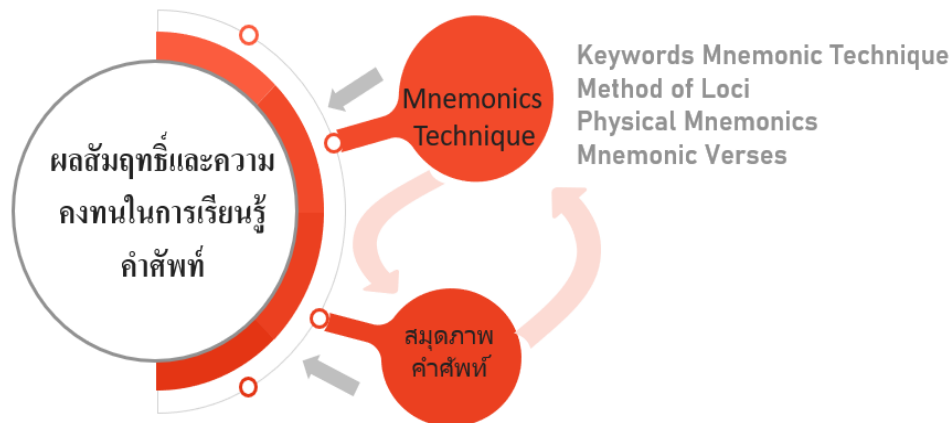
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่าระดับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ โดยภาพรวมทั้งหมดมีระดับความคิดเห็น เห็นด้วยมากที่สุด โดยนักเรียนมีความเห็นว่าเทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์ช่วยให้อยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งสามารถประยุกต์ใช้กับทักษะอื่น ๆ ได้อีกด้วย นอกจากนี้ยังสามารถช่วยในการเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มปริมาณความรู้คำศัพท์จากเดิมที่มีอยู่และยังช่วยให้สนุกกับการเรียนมากยิ่งขึ้น แนวคิดนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wyra, Lawson and Hungi (2007) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องเทคนิคการจำคำสำคัญและพัฒนาความสามารถของการใช้รูปภาพและการระลึกคำศัพท์ภาษาต่างประเทศพบว่าเทคนิคช่วยจำคำสำคัญมีประโยชน์มีอิทธิพลต่อการเรียนคำศัพท์อีกทั้งคำศัพท์ที่นำมาสอนก็เป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนที่สามารถนำไปพูดสนทนาได้ในชีวิตจริงหรือในชีวิตประจำวันเป็นไปตามหลักการของ Lado (1998) ด้านการจัดกิจกรรมมีค่าความคิดเห็นรองลงมา นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์นั้นช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ Allen (1983) กล่าวคล้ายกันว่าเทคนิคช่วยจำเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้คำศัพท์ในการสื่อสาร ใช้ภาพในการจินตนาการซึ่งนักเรียนจะสนใจการจินตนาการจากภาพ ด้านสุดท้ายคือด้านเนื้อหาที่มีความคิดเห็นภาพรวมในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยนักเรียนมีความเห็นด้านการเลือกคำศัพท์มาใช้กับเทคนิคช่วยจำและสมุดภาพคำศัพท์มีความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เนื้อหาเข้าใจง่าย อธิบายชัดเจนน่าสนใจและมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนตามลำดับ

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่าการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐม หลังจากที่ได้เรียนโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเทคนิคช่วยจำทำให้กลไกทางสมองทำงานอย่างมาก ตามที่

Craik and Lockhart (1972) กล่าวว่าไว้ว่าผู้เรียนจะจำได้ดียิ่งขึ้นถ้าสมองมีความคิดที่ละเอียดหรือเป็น ขบวนการ เทคนิคช่วยจำจะสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมของนักเรียนให้เข้ากับความรู้ใหม่และยังใช้ รูปภาพเป็นส่วนช่วยเสริมแรงการเรียนรู้คำศัพท์ให้จำได้ดีมากยิ่งขึ้น

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ ดังแผนภาพ

เทคนิคช่วยจำแบบ Keywords Mnemonic Technique , Method of Loci , Physical Mnemonics , Mnemonic Verses เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทำกิจกรรมจินตนาการคำศัพท์ แต่งโคลงคำศัพท์หรือใช้คำสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับความรู้ใหม่ได้ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แต่การสอนโดยใช้เทคนิคช่วยจำนั้นยังไม่เพียงพอจึงเลือกกิจกรรมเพื่อเสริมแรงการเรียนรู้ คำศัพท์โดยผู้วิจัยเลือกนำสมุดภาพคำศัพท์มาใช้ในการเสริมแรงในการจัดการเรียนการสอนด้วยเพราะ การอ่านภาพสามารถกระตุ้นและเพิ่มความสนใจแก่ผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่าง สิ่งต่าง ๆ ได้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์และประโยคได้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้านคำศัพท์และความคงทนโดยใช้เทคนิค ช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลนครปฐมผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ก่อนการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนควรชี้แจงถึงความสำคัญของเทคนิคช่วยจำกับ สมุดภาพคำศัพท์ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอนสามารถใช้เทคนิคช่วยจำที่หลากหลายและนำไปพัฒนาเพื่อนำมาปรับใช้กับผู้เรียนได้หลายรูปแบบในเวลาเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาโดยใช้เทคนิคช่วยจำร่วมกับสมุดภาพคำศัพท์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาจีน เป็นต้น

2.3 เนื่องจากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ทำข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งในครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ เช่น การเขียน เพื่อให้ทราบข้อมูลอย่างละเอียดโดยการสังเกต รวมทั้งศึกษาพฤติกรรมและความรู้สึกของผู้เรียนระหว่างเรียนโดยผู้วิจัยจะได้นำผลการวิจัยเชิงคุณภาพนี้ไปพัฒนาและนำไปใช้ต่อไปให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตัวผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- จุฬารัตน์ ดวงแก้ว. (2552). *ความพึงพอใจของครูต่อภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษา เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชลลดา เรืองฤทธิ์ราวี. (2553). *ผลการใช้กลวิธีช่วยจำเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แหมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรินทร์ชัย พัฒนพงศา. (2542). *การสื่อสาร-รณรงค์เชิงยุทธศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์ เน้น การเจาะจงกลุ่มและมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: ไร่เขียว.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2560). *สรุปผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้* พื้นฐาน. สืบค้น 23 มีนาคม 2561, จาก http://www.newonetestresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/PDF/SummaryONETM3_2560.pdf
- สิรินทร เพียรพินิจ. (2555). *ผลการเรียนรู้ด้วยเกมคอมพิวเตอร์แบบผจญภัยร่วมกับเทคนิคช่วยจำ วิชาภาษาจีนพื้นฐาน 1 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัลลยา ช่างขวัญเย็น. (2547). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 2 คำการสร้างคำและการยืมคำ*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สถาบันภาษาไทย.

- อิสรา สารงาม. (2530). *การสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทัย ภิรมย์รัตน์ และเพ็ญศรี รังสิยากุล. (2535). *ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ: วิศตอเรียนการพิมพ์.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2548). *การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์
- Allen, V. F. (1983). *Techniques in teaching vocabulary*. New York: Oxford University Press.
- Bishop, A., Yopp, K., & Yopp, H. (2009). *Vocabulary Instruction for Academic Success*. CA: Shell Education.
- Craik, F. I. M., & Lockhart, R. S. (1972). Levels of processing: a framework for memory research. *Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior*, 11, 671–684.
- Dale, E. (1969). *Audio-Visual Methods in Teaching* (3rd ed.). Holt, Rinehart & Winston, New York: Dryden Press.
- Knowledge rush. (2014). *Mnemonic Technique*. Retrieved August 17, 2018, from http://www.knowledgerush.com/encyclopedia/Mnemonic_techniques
- Lado, R. (1988). *Language Teaching: Teaching English Across Cultures*. New York: Mc GrawHill.
- Memory Bank. (2014). *Mnemonic Devices*. Retrieved January 25, 2018, from <http://library.thinkquest.org/C0110291/TRICKS/mnemonics/index.php>
- Nation, I. S. P. (2012). *Learning vocabulary in another language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- The Access Center. (2000). *Using mnemonic instruction to facilitate access to the general education curriculum*. Retrieved April 20, 2020, from <http://www.ldonline.org/article/15577?theme=print>
- Thornbury, S. (2002). *How to teach vocabulary*. Essex: Pearson Education Limited.
- Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in Language Teaching*. London: Edward Arnold.
- Wyra, M., Lawson, M. J., & Hungi, N. (2007). The Mnemonic Keyword Method: The Effects of Bidirectional Retrieval Training and of Ability to Image on Foreign Language Vocabulary Recall. *Learning and Instruction*. 17(3), 360–371.